

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 188. Ecclesiæ Gallicanæ sententia de Decretis hujus sessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

habitu Constantia discederent, comprehenderentur.

Sæcul. XV.

A. C. 1415.

§. CLXXXVIII.

Ecclesie Gallicane sententia de Decretis hujus Sessionis.

Percepimus omnia, quæ in hac Sessione acta fuere, cujus prima decreta de auctoritate Concilii supra Papam, & de subordinatione ejusdem tam in materia fidei, quam morum, acres ab illo tempore procrearunt contentiones, & compluribus, eis que amplissimis lucubrationibus subministrarunt materiam. Cum vero hæc quæstio potius ad Theologicum quam Historicum forum pertineat, nullatenus mihi animus est, eandem impræsentiarum penitus discutere, sed sufficiat ea, quæ in ipsa Synodo gesta fuere, simpliciter referre, relicta Lectoribus illos Auctores, qui ex instituto celebrem hanc quæstionem articulatim distincteque pertractarunt, consulendi libertate. Interim tamen paucis verbis annotare liceat, in Generalibus Cleri Gallicani comitiis Anno millesimo sexcentesimo octogesimo secundo conditos fuisse quadraginta articulos, continentem declarationem accuratam & perspicuam doctrinæ, quam Ecclesia Gallicana circa

aucto-

Sæcul. XV. auctoritatem utriusque potestatis, Eccle-
A.C. 1415. siasticæ, & temporalis profitetur. Hos
inter articulos secundus luculenter pro-
dit, quam inviolabili affectu laudata Ec-
clesia sancti Oecumenici Constantiensis
Concilii decreta in IV. & V. Sessione e-
nunciata amplectatur, velut ab ipsa sacra
Sede Apostolica comprobata, usu Uni-
versalis Ecclesiæ, & Romanorum Ponti-
ficum confirmata, atque ab Ecclesia Gal-
licana omni tempore, quam sanctissime
observata (*). Cumque idem Cleri
Galli-

(*) *Hæc Continuatoris verba Reverendissi-
mus ac doctissimus D. Stevart Canonicus &
Decanus Ecclesiæ Metropolitana ad D. Ru-
moldum sequenti perstringit censura: Continua-
tor in tribus vel quatuor verbis impudenter
audet effutire tres horrendas falsitates. Haud
ignoramus Continuatores eadem ex propositione
II. Parisiensis Conventus mutuassee, ubi Epi-
scopi quidam alte intonant. Decreta Concilii
Constantiensis a Sede Apostolica comprobata,
ac totius Ecclesiæ usu confirmata, atque ab
Ecclesia Gallicana Religione perpetua esse cu-
stodita. Qua autem ratione Autor noster illa
a Sede Apostolica fuisse approbata jactitare po-
test? cum tamen ab omnibus summis Pontifici-
bus rejecta, a nullo autem confirmata fuerint;
non quidem a Joanne XXIII. approbata, qui
jam fuga dilapsus erat, & hisce decretis sibi sa-
bam cudi optime præsenferat; unde auctori-
tis*

Gallicani Conventus, hæc decreta perpetuo valitura, omneinque suam vim plene retentura sanxisset, subjungit: reprobare se eorum opinionem, qui ista decreta violant, vel infirmant, dicendo, eorum

Sæcul. XV.
A.C. 1415.

is suæ tenax Synodo sese subicere detrectaverat; nec a Martino V. quia duntaxat approbavit, quæ in materiis fidei scilicet contra errores Wiclefi, Hussi &c. & conciliariter, id est prævio examine, communi consensu, & præside Pontifice decreta fuere: non ab Eugenio IV, qui quidem Concilii Constantiensis auctoritatem, & potestatem extulit, sed non supra Pontificem, nec quoad primas sessiones, unde in epistola ad Foscarenum Venet. Ducem, ait, potius vitam posuissimus, quam ut Sedis Apostolicæ auctoritas submitteretur Concilio, & in ep. ad Legat. in Germ. Anno 1445. declarat, se venerari Conc. Constantiense ab ejus initio usque ad translationem, absque tamen præjudicio præminentia S. Sedis Apost. Demum Pium II. edita Bulla sententiam hanc revocasse nemini dubium est, dum dixit: non est corpus Ecclesiæ sine capite, omnisque ex capite diffluit in membra potestas. Num forte universalis Ecclesiæ usu comprobata dici possunt hæc decreta, quæ nonnisi sola Gallia adoptat, omnesque ceteræ Christiani orbis Ecclesiæ, regna ac Doctores avitæ adhærent doctrinæ, ubi hæc ipsa decreta Joanne XXXIII. absente, exclusit. Eccles. Tom. XXV. H h sis

Sæcul. XV. rum auctoritatem vacillare, ea non esse
A.C. 1415. approbata, vel illorum vim duntaxat ad
 casum schismatis restringi.

Quoniam vero Generalium Concilio-
 rum auctoritas supra omnem aliam po-
 testa-

*sis Cardinalibus, viginti duobus, aliisque Re-
 gibus Principibus &c. obedientiæ Benedicti &
 Gregorii additis, bisque sese opponentibus ac
 contra ea scripto excipientibus, repugnantibus
 etiam Italorum Natione, & ipso Sigismundo
 Imp. die 29., ac Gallie Oratoribus hæc decre-
 ta omitti petentibus, nihilominus clanculum, ob-
 reptitie, præter præviam, communemque de-
 liberationem addita, atque intrusa fuere. Num
 omni tempore ab Ecclesia Gallicana religiose
 observata dici moerentur ea decreta, cum Caro-
 lus VI. Galliarum Rex Ebroicensi, & Carca-
 sonensi Episcopis Joannis XXIII. deponiti-
 onem nuntiantibus reposuit, insolens sibi videri,
 quod Synodus ausa fuisset Pontificem depone-
 re, cum idem Doctores Parisienses ea de re acri-
 ter per Delphinum objurgari, & Joannem a
 Castellione Constantia Parisiis reducem careri
 mancipari jussisset. Carolus vero VII. missis ad
 Eugenium IV. Legatis Basileensium decreta,
 Constantiensibus similia respuit, & Ludovicus
 XII. anno 1513. per suos Oratores Cardina-
 lem Sanseverinum, Claudium Seiffellum, & Lu-
 dovicum Furbinum ad Concilium Lateranense
 missos,*

testatem spiritualem per hæc Decreta Sæcul. XV.
A.C. 1415.
perspicue asserta ac decisa habetur, atque
Ecclesia Gallicana in hac materia sen-
tentias suas illi tanquam validissimo fun-
damento superstruit, Schelstratus non
abs re censuit, labefacta eorum auctori-
tate Cleri quoque Gallicani declaratio-
nem funditus everfam iri, ejusque do-
ctrinam graviter concutiendam. Enim-
vero ante hunc Auctorem Gallicanæ do-
ctrinæ Adversarii semper tanquam cer-
tum supponebant, quod Constantiensis
Synodi decreta, quibus Ecclesia Gallica-
na innititur, omnino integra fuerint pu-
blicata, nemo etiam illa immutata fuisse
affirmare audebat, minus vero dedita o-
pera aliquam illorum partem fuisse adul-
teratam. Theologi quidem Ultramonta-
ni diversa alia adoptant media, ut arma,
quæ Ecclesia Gallicana ad tuendas suas
opiniones ex præfatis decretis petit, ei-
dem extorquere valeant.

§. CLXXXIX.

*missos, ejusmodi decretis renuntiavit, & Ses-
sioni X. ejusdem Concilii adhæsit. Vide Spond.
ad Annum 1415. n. 54. & 1418. n. 5. ex quibus,
pluribusque aliis documentis manifeste patet,
hæc decreta nequidem a Gallis perpetua Reli-
gione fuisse custodita.*